

Behandling i Foraaret, idet jeg henstillede, at man fra den danske Regerings Side stillede sig velvillig til, at hele dette Spørgsmaal tages op til international Ordning i Lighed med Konventionen om Brændevins-handelen i Nordsøen af 1887, i Lighed med den internationale Opiumskonvention og andre lignende Konventioner. Jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, hvad der, siden dette Spørgsmaal var fremme her, er passeret i denne Sag, idet jeg gentager min Henstilling om, at Danmark medvirker til en international Ordning, der jo ogsaa er af betydelig Interesse for os.

F. K. Madsen: I min første Tale omtalte jeg Forholdene indenfor Sømandsstanden, og jeg spurgte den højtærede Indenrigsminister, om det ikke var muligt, at der kunde blive taget Hensyn til Sømandsstanden, hvor der hersker meget stor Arbejdsløshed, saaledes at dens Medlemmer kunde faa nogen Hjælp. Den højtærede Indenrigsminister svarede, at det kunde der ikke efter de Oplysninger, der forelaa, og Ministeren mente, at Organisationerne, Maskinmestrenes, Sømændenes og andre, havde faaet Understøttelse i Løbet af Regnskabsaaret 1921—22. Jeg har for ikke ret mange Minutter siden talt med Formanden for Matrosernes Organisation, som meddelte mig, at de havde ingen som helst Understøttelse faaet, der var ikke ydet dem det allerfjerneste, at de havde saa mange arbejdsløse, som jeg nævnte i min første Tale, ca. 1100, og at han mente, man nok kunde yde dem nogen Hjælp, da det var ganske umuligt for disse Mennesker at klare sig. Den højtærede Minister sagde ganske vist, at der forelaa ikke saa tilstrækkelige Oplysninger, at man var i Stand til at yde dem Hjælp efter det nye Andragende, der er indkommet. Jeg vil da spørge den højtærede Minister: Hvilke Oplysninger kræver man? Naar det er notorisk, at der gaar 1100 eller noget over 40 pCt. arbejdsløse, synes jeg, det maa være Oplysning nok for den højtærede Minister til at kunne give dem ekstraordinær Hjælp. Jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede Minister, at der tages Hensyn til Sømændene. De har gjort et saa stort Stykke Arbejde for vort Land, at vi virkelig maa kunne give dem noget fra Statens Side som en lille Erstatning for alt, hvad de har døjet i de mange Krigsaar. Jeg synes ikke, man godt kan takke dem paa den Maade, at man siger, de

kan gaa til Hjelpekasserne eller andre Steder hen og søge deres Understøttelse. Jeg vil derfor endnu en Gang meget indtrængende anmode den højtærede Minister om at se lidt venligt paa alle disse mange Sømænd, som er ude af Stand til at faa Arbejde. Den højtærede Minister sagde, at det var jo i Sommerens Løb, i den Tid, der var rigeligt med Skibsfart, og saa syntes han ikke, der var nogen Grund til at give dem ekstraordinær Hjælp. Men naar Kendsgerningen er, at de mange Sømænd har maattet gaa ledige, fordi Skibene har ligget stille, saa der ikke har været Arbejde til dem, eller de af andre Aarsager har maattet gaa ledige, synes jeg, der maa kunne gøres en Undtagelse for disse Folk, der her er kommet ud i Arbejdsløshed. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister overveje dette Spørgsmaal endnu en Gang. Den bedste Tak, vi kunde give dem for det store Arbejde, de har udført for vort Samfund, var at give dem en rigelig Understøttelse i den Tid, disse Mennesker maa gaa ledige.

Jeg vil derefter gerne henvende et Par Ord til den højtærede Handelsminister, der udtalte sig om det af mig nævnte Forhold, at Rederne antog tyske Søfolk i Stedet for danske, naar Skibene kom til tyske Havne. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han lovede at undersøge dette Spørgsmaal nøje. Men samtidig tilføjede Ministeren, at han havde faaet Underretning om, at adskillige Søfolk, naar de kom til Tyskland eller andre Steder, hvor Valutaen var lav, og havde faaet vekslet deres gode danske Kroner, følte sig som velhavende Folk og derefter, efter hvad der var meddelt ham, havde ondt ved at finde tilbage til Skibet igen. Det er muligt, der har været enkelte Søfolk, som har haft ondt ved at finde tilbage til deres Skib igen, naar de, efter at have faaet deres Hyre udbetalt, er kommet i Land og er kommet lidt ud at more sig efter en maaske lang og besværlig Rejse. Men det vedrører jo ikke det centrale i Sagen, at Rederne her gav Ordre til, at naar Skibene anløb tyske Havne, skulde Kaptajnen afmønstre det danske Mandskab og antage tysk i Stedet; det er det, der er sket. Jeg vil ikke sige, at den højtærede Handelsminister selv troede paa Historien om dem, der ikke kunde finde tilbage til Skibene, men han havde hørt det, og han anførte det dog her som noget, der skulde være sket. Maa jeg, hvad selve Sagen angaar, nævne, at for ikke mere end en Maaned siden har Rederiet „Ata-